USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci navrhovatele: **V. Š.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, ve věci „návrhu na neplatnost voleb a hlasování ve volbách do PSP ČR VIII. V. o.“, o navrhovatelově námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu Tomáše Langáška, Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Miloslava Výborného a Daniely Zemanové, ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Vol 63/2017,

takto:

Soudci Nejvyššího správního soudu Tomáš Langášek, Josef Baxa, Radan Malík, Petr Mikeš, Pavel Molek, Miloslav Výborný a Daniela Zemanová **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodování ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Vol 63/2017.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 3. 11. 2017 se navrhovatel domáhal vydání rozhodnutí o neplatnosti voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu, konaných ve dnech 20. a 21. října 2017. V rámci řízení o tomto návrhu vznesl dne 13. 11. 2017 námitku podjatosti všech členů volebního senátu. Důvodem podjatosti má podle navrhovatele být nevhodný postup volebního senátu v jeho volební věci. Volební senát totiž podle mínění navrhovatele neuznává navrhovatelovu „právní osobnost“ a rovněž mu nechce umožnit osobní přítomnost na jednání ve věci, jelikož hodlá rozhodnout bez jednání.

[2] Věc byla v souladu s § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předložena podle rozvrhu práce soudu k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu.

[3] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. „*Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“

[4] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[5] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 -16).

[6] Důvody navrhovatelem tvrzené podjatosti členů volebního senátu se zjevně týkají postupu volebního senátu v projednávané věci. Rozhodnutí bez nařízení jednání je zjevně postup, který volební senát zvolil k vyřízení navrhovatelovy věci, a jde o postup *prima facie* právem dovolený, ba dokonce zákonem předvídaný jako pravidelný (viz § 90 odst. 3 věta druhá s. ř. s., podle níž ve věcech neplatnosti voleb a hlasování jednání není třeba nařizovat). Z ničeho, co navrhovatel tvrdí či co by bylo patrné ze spisu, neplyne, že by volební senát měl ke stěžovateli zaujatý nebo jinak nevhodný postoj a že by postup řízení ve věci navrhovatele byl neodůvodněně nestandardní ve srovnání s jinými obdobnými případy.

[7] Námitka neuznání „právní osobnosti“ navrhovatele je pak zjevně mířící mimo představitelné důvody podjatosti. Z postupu volebního senátu není patrné, že by navrhovatele jakkoli ignoroval, nejednal s ním jako s účastníkem řízení či jinak popíral navrhovatelova (zejména procesní) práva. Není tedy ani náznaku toho, že by volební senát měl k navrhovateli zaujatý poměr.

[8] Námitka podjatosti je proto nedůvodná.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu